

prorok s aničkinog mosta

danijel harms

Tamo gdje trkaći konji ular trgaju
sagnuvši kičmu poput mosta
prorok se usuđuje dolje prema prokopu
sići prohladnim ustima.
O nepozlušni! Što pak ti
gledaš na zapjenušanu vodu?
Čupa bura tvoj čuperak
zatim obraz ljubi.
Tebe djevičanska varka
ne veseli. Sni će neskladno
doći s vremenom. Veslom o obalu
udarit će konjanik,
Zalsta pust — čunlc.
Zalsta velik — greben.
I, uzaludno želeći naći
u rijeci čizme, plače majka.
Njoj curica donosi zajutak
bocu mlijeka i sir.
A u torbu stavlja za sutra
njegove lijepe brkove.
U krčmi se završila pijanka.
Zora se nadvila nad mostom
Foma nepotrebnu kopljeku
baca u vodu. Noć je prošla.
I curica skida odjeću,
prsten i pokrivalo za glavu,
zviždl kao ja u četiri prsta
i skače preko plotu.
Traži! Nitko ti neće
statl na put tvoj.
Ona je otišla, a on je odjahao
i opet su se vratili zajedno.

Kako su pocrnjeli obrazi njihovl
Kako se pogled pokorni odjednom stišao!
Iza njih odaja prazna.
I otvorila su se njihova usta:
— Mi smo plovili noću. Bilo je tiho.
Ja sam pjevala pjesmu. Mili greben.
No odjednom zaroni tigar koji pliva
ispred našeg čamca poprijeko.
Ogledavala sam se naokolo. Fontanica
probudivši se simbole tvori.
Poslije ponoći zveče čaše.
Moj brat kuca: otvori!
Cijelu noć valjali su se valovi.
Kupala se zvijer. Pustjela je daljina.
Trčala su djeca. A za njima su
nosili krunu i medalju.
I evo, konji trgaju ulare,
sagnuvši kičmu trče dolje,
nozdrvama crvenim mlču
i lupaju kopitama jahača,
glas smo umiljat slušali.
Zemlja se vrtila u glasu tom.
I grom i bura su utihli
I odjeća se sušila na vjetru.
I vučjim korakom posrćući
na most se uspinje gord i odvažan
prorok. Nismo plivali dalje
na obalu skakasmo poput ženika.

(1926)

prevell Alemka i Zlatko Kramarić